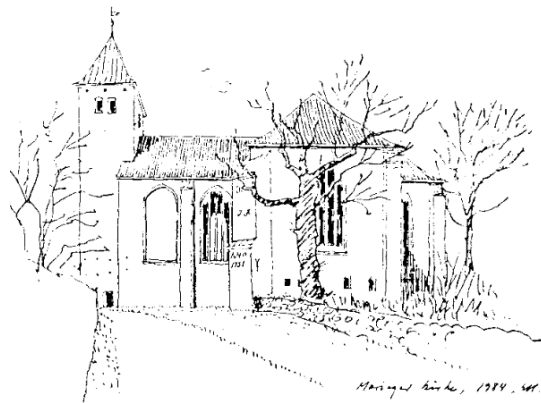

Nytårskoncert

Søndag d. 7. januar 2023 kl. 16:00

ved kirkens organist Mikael Ustrup

Program

Johann Sebastian Bach (1685-1750): Præludium og fuga i G-dur (BWV 550) (ca. 07:00)
Allein Gott in der Höh sei Ehr (BWV 676) (ca. 05:00)

Jan Pieterszoon Sweelinck (1562–1621): Ekkofantasia (ca. 03:45)
Mein junges Leben hat ein End (ca. 06:00)

Johannes Brahms (1833-1897): 3 orgelkoralfer fra (Opus 122) (ca. 11:00)
Herzlich tut mich verlangen (Opus 122,9)
O Welt, ich muß dich lassen (Opus 122,11)
Herzlich tut mich verlangen (Opus 122,10)

Louis Vierne (1870-1937): Pastorale fra 1re Symphonie (Opus 14,3) (ca. 07:00)
Final fra 1re Symphonie (Opus 14,6) (ca. 08:00)

Nogle gange er der en rigtig god plan for et koncertprogram. Det kunne være at spille musik af en fødselar eller spille musikken i kronologisk rækkefølge.

Andre gange er der en rigtig dårlig plan. Det kunne være at spille al den kraftige musik i en stor larmende klump først, og så al den svage musik til sidst (eller omvendt - begge dele er lige dumt).

Nogle gange er der slet ikke nogen plan med koncertprogrammet. Denne koncert hører til den sidste kategori.

Omme bagved orglet i tårnrummet står alle mine mange noder, og en dag i det forgangne år gik jeg om bagved og tænkte: hvad vil jeg gerne spille, som jeg endnu ikke har spillet, og så tog jeg de noder, som endte med at blive denne koncerts program, med mig ind til orglet og begyndte at øve mig.

Bachs præludium og fuga i G-dur er et ungdomsværk sikkert skrevet mens Bach var organist i tyverne i Arnstadt. Først spilles en masse G-dur i hænderne og efter en stor virtuos pedalsolo ligeledes i G-dur går værket rigtigt i gang. Fugaen er en "godt-humørs-fuga" med en masse akkordbrydninger - ikke overraskende i G-dur.

Orgelkoralen over salmen "Aleneste Gud i Himmerig" er i min forståelse, den bedste af utallige gode orgelkoraller fra Bachs hånd. Det er en trio, hvor een stemme spilles i højre hånd - en anden i venstre hånd og så selvfølgelig pedalet som den tredje stemme. Nørj - hvor ville jeg gerne høre den nede i kirken. Hvor jeg sidder, klinger de stemmer, jeg har valgt, guddommeligt; i øvrigt står den også i G-dur.

Jeg blev så glad, da jeg under en prædiken (sig det ikke til præsten) læste i et af mine fagblade, at **Sweelinck** døde for præcis 400 år siden. I en uges tid syntes jeg så, at koncertprogrammet alligevel havde et meningsfuldt årstalsomdrejningspunkt, indtil jeg næste søndag så, at mit fagblad var fra 2021, og at Sweelinck nu har været død mere end 400 år - men musikken er god. Både den finurlige ekkofantasi og variationerne over melodien med den alvorstunge titel "Mit unge liv nærmer sig enden". Musikken er seks variationer over en smuk letgenkendelig melodi, og måske den unge mand ikke læner sig op af døden, men måske bare er ulykkeligt forelsket og har brug for lidt smuk musik til at dulme nerverne. Man har lov at gætte.

Nu vi er ved døden, skrev **Brahms** på sit dødsleje 11 orgelkoraller over protestantiske kernesalmer. Alle indadvendte i karakteren og utroligt smukke. Jeg har valgt at spille de tre sidste: De to orgelkoraller over melodien "Befal du dine veje" omkranser melodien til "Nu hviler mark og enge". Godt nok kan orglet spille kraftigt, men en af de største fornøjelser ved dette instrument er faktisk de syngende svagere klange.

Louis Vierne var født næsten blind, alligevel blev han i år 1900 organist ved Notre Dame i Paris, hvor han bl.a. skrev 6 symfonier for orgel. Symfonierne er i mange satser og kan i sin helhed vare op til 45 minutter. Jeg har valgt at afslutte denne koncert med to satser fra hans første symfoni: en melodios pastorale og den afsluttende finalesats i umiskendelig fransk toccatastil. Hvis du/l skulle mene, at jeg har sparet lidt på lydniveauet i midten af koncerten, vil finalen fra Viernes første symfoni utvivlsomt bringe en form for balance i koncertens samlede lydniveau.

Godt musiknytår og se mere om kommende koncerten på musik.mariagerkirke.dk